

BR HENK TOLL

geboren te Haps op 31 mei 1923
overleden te Dongen
op 18 februari 2001

Op 18 februari 2001 overleed in de ziekenafdeling van het broederhuis Glorieux onze dierbare medebroeder Henk Toll -Broeder Delphinus.

Henk werd geboren op 31 mei 1923 te Haps in Oost-Brabant. De katholieke mentaliteit van die dagen en de relatie met broeder Anatolius Slegers uit Dongen zullen zeker van invloed zijn geweest op de jonge Henk, die al spoedig de wens te kennen gaf broeder te willen worden.

Zo kwam hij op het juvenaat van de Broeders van Dongen en begon op 8 december 1939 met het noviciaat en kreeg de kloosternaam Broeder Delphinus. Op 8 december 1941 legde hij zijn eerste geloften af en werd lid van de congregatie van de Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Op 20 juli 1945 slaagde Broeder Delphinus voor de onderwijzersakte 77a. In de eerste drie jaren van zijn onderwijzersloopbaan werkte hij aan een van onze scholen in Rotterdam en na een korte voorbereiding in Den Haag vertrok hij op 8 februari 1949 naar Indonesië. Naast zijn werk aan de school studeerde hij voor de hoofdakte 77b, die hij aldaar mocht afronden. Het geheel andere klimaat werkte op hem in en maakte hem onzeker. Na drie jaren besloot hij terug te keren naar Nederland.

In Dongen begon hij aan de studie voor de akte handenarbeid, die hij belangrijk vond voor de opvoeding van de jeugd, vooral voor de jeugd die het op school niet zo gemakkelijk had. Ook de begeleiding van de jeugd buiten de schooltijd vond hij zeer belangrijk en met grote energie zette hij zich in voor de voetbaljeugd van Dongen.

Als volledig bevoegd onderwijzer en in bezit van de akte R en met een dosis betrokkenheid voor de moeilijk lerende leerling kreeg hij van hogerhand al spoedig de vraag met enkele andere medebroeders te gaan werken aan de pas opgerichte B.L.O.-school in Groesbeek.

De toenmalige Algemene Overste Broeder Denijs was de grote promotor van deze school. Broeder Henk, zo liet hij zich nu meestal noemen, heeft het onderwijs aan de B.L.O.-school mee op gang gebracht.

Henk was in zijn gedachten veel bezig met jeugd die speciale zorg behoefde, een bijzondere trek van zijn religieuze instelling. Na Groesbeek woonde hij ruim een jaar in Vught waar het jeugdwerk volop bloeide en de inzet van Henk welkom was. Na nog eens vier jaar Dongen met veel binnen-en buitenschoolse activiteiten werd hem van hogerhand gevraagd hoofd van de school te worden in het Nijmeegse Waterkwartier waar de broeders twee scholen hadden en volop meewerkten aan het jeugdwerk. Zo werd hij hoofd van de zogenoemde "Witte School" en later van de Theresiaschool. Het hoofdschap was voor hem een zeer serieuze zaak. Trouw en nauwgezet vervulde hij zijn taak. Geen eenvoudig werk voor de nauwgezette Henk. Door een onverwachte ontmoeting leerde hij het hoofd van de school in Beuningen kennen. Hij zocht bij het wat ouder worden enige verlichting en die vond hij in Beuningen, waar hij de laatste jaren van zijn leraarschap kon volmaken. Door de week woonde hij in zijn flatje in Beuningen en in het weekend verbleef hij in het convent van Oisterwijk. Dit laatste vond hij belangrijk voor zijn religieuze leven. Dit wilde hij kost wat kost op peil houden.

Na zijn pensionering werkte Henk als vrijwilliger op de Hermeshoeve in Vught. In 1985 kwam hij weer naar Dongen en werd het Gerardus Majellahuis zijn thuis. Hij ging in vrijwillige dienst bij het Lilianefonds in Vlijmen.

Elke morgen tufte hij na het ontbijt in zijn autootje naar Vlijmen. Dit werk was voor hem zeer belangrijk niet alleen vanwege de ontmoetingen met mensen, maar ook zoals wij boven schreven vanwege zijn religieuze betrokkenheid met de jeugd en in dit geval met de gehandicapte jeugd in de ontwikkelingslanden.

In zijn jonge tijd hield hij ervan met medebroeders of familieleden autotripjes te maken naar verre oorden. Later trok hij veel naar Span-je om zijn vakantietijd te besteden aan de opvang van Santiago-pelgrims in Astorga. Zo zien we dat Henk op veel terreinen en in veel plaatsen werkzaam is geweest.

Of die vele variëteiten in zijn leven te maken hadden met een wat onrustige geest, met een zekere angst voor onvolkomenheden? Wie zal het zeggen? Henk werd moe en zijn geest werd moe. Onrust werd duidelijk merkbaar. Alsmaar zoekend en lopend naar iets onbestemds. Henk werd ziek, geestelijk, en later ook lichamenlijk.

Henk was een plichtsgetrouw en zeer consciëntieus man. Of zijn geest daardoor oververmoeid werd?

Het is mogelijk. Steeds meer symptomen wezen op een geestelijke achteruitgang. Zijn begeleiding en verzorging vroegen om deskundige hulp. Deze vond hij in de ziekenafdeling van Broederhuis Glorieux. Toen ook zijn lichamenlijke conditie snel achteruitging, ontving hij het sacrament van de zieken.

De man die in zijn goede jaren met familieleden of medebroeders graag reizen maakte, begon aan zijn laatste reis. Aan het eindpunt van die reis heeft de Heer broeder Henk, zijn trouwe dienaar, opgewacht en hem binnengeleid in zijn hemelse heerlijkheid.